

være at befrygte, kan paasees ved Revisionen, man kan see, hvormeget der er anvendt til Extraarbejde; det kan forlanges oplyst, hvad det er for Extraarbejde, Vedkommende har foretaget, o. s. fr. Denne smaalige Bestemmelse er saa meget besynderligere, som jo den runde Sum, om man vil, kunde anvendes til een eneste Mand, naar han kunde bestyde alt Arbejde; men alligevel siger man: de og de Personer, hvis Gager ere opførte i Lønningsloven, maae ikke faae Noget deraf. Dette maa imidlertid ansees som meget skadeligt, naar det er oplyst ved bestemte Exempler, at en saadan Indskrænkning efter de bestaaende Forhold vilde virke uheldig. At et lignende Endringsforslag blev vedtaget med Hensyn til en anden Lov, kan jeg ikke ansee som noget Afgjørende, thi ved de Instituter, hvorom der da var Tale, havde denne Tilsporing, uagtet jeg ogsaa fandt, at den var smaalig, ikke nogen videre Betydning. I Hensyn til, hvad jeg tidligere har oplyst for Thinget, hvoraf det vil fremgaae, at man vil berede Administrationen Banfæligheder ved Vedtagelsen af dette Endringsforslag, og at det kun lidet vilde stemme med den store Tillid, der ellers vises Regjeringen, ved at den runde Sum stilles til dens Raadighed, om man vilde tage denne Bestemmelse, hvorved man i ikke saa Tilfælde vil hindre den hensigtsmæssigste Brug af Pengene, maa jeg derved ønske og haabe, at Thinget vil holde fast ved den tidligere Afstemning i denne Sag og ikke gaae ind paa det foreliggende Endringsforslag. — Hvad Endringsforslaget til § 12 angaaer, er der ikke Noget derved at bemærke. — Med Hensyn til Endringsforslaget til § 13 nægter jeg ikke, som jeg ogsaa har gjort gjældende andetsteds, at jeg anseer Regjeringen berettiget til at forlange, at, naar en Lov bestemmer visse Lønninger, den da tillige indeholder en Anvisning paa Pengenes Udbetaling. Der er vel i Finansloven foreslaaet optaget en særlig Paragraf, der giver en almindelig Bemærkning for slige Tilfælde; men efter hvad jeg nu seer, der er indstillet af Fællesudvalget, tør det vel neppe ventes, at denne Paragraf vil blive opretholdt, og jeg skulde derfor i og for sig ansee det for ønskeligt, om § 13 blev staaende, saaledes som den her sidst blev vedtagen, me-

dens jeg dog ikke, forsaavidt begge Thingene maatte enes om at lade den Bestemmelse, som Udvalget her nu har foreslaaet tilføjet, udgaae, deraf vilde finde mig opfordret til at modsætte mig Lovens Vedtagelse.

Tscherning: Det til § 4 stillede Endringsforslag udtalte den høitærede Indenrigsminister sig stærkt imod, han kaldte det endog saa smaaligt (R. Jensen: Hør!). Derfor den ærede Minister finder, at det kun er en Smaating, som det dreier sig om, kan jeg ikke indsee, hvorfor han lægger saa stor Vægt derpaa; mig forekommer det saa lidet smaaligt, at det tyertimod dreier sig om en af de vigtigste Bestemmelser i Loven (R. Jensen: Hør!), som, naar den ikke bliver antaget, vil tilintetgjøre hele Lovens Charakter (R. Jensen: Hør!) og indføre, som jeg allerede ferrige Gang gjorde opmærksom paa, et nyt Gratialesystem, et nyt Raadessecretariat (R. Jensen: Hør!), kun under en anden Form, lagt i Ministerens Haand i Stedet for i Kongens. Men skulle vi have et Raadessecretariat, anseer jeg det for bedre, at det er lagt hos Kongen end hos Ministeren (R. Jensen: Hør!). Naar den ærede Minister siger, at det vil skabe Administrationen og ham i Særbeleshed Forlegenheder, naar den her omhandlede Bestemmelse bliver indført i Loven, da maa det ansees for en reent Tilfældighed, at han har villet have Forholdet ordnet saaledes, som det nu er, og hvorved han bestandig fastholder denne Contoirchef som sin Secretair. Det er en Tilfældighed og behøver ikke at være saaledes; og det vilde være sørgeligt, ikke alene for Cultusministeriet, men for samtlige Ministerier, om der ikke i dem skulde findes en anden Mand end netop denne Contoirchef, som man kunde have den Tillid til, at han kunde benyttes som Ministerens Secretair (R. Jensen: Hør!); men er det saaledes, behøver den ærede Minister kun at frigjøre denne Contoirchef for hans andre Forretninger og bruge ham udelukkende som Secretair; thi da vil han jo ikke have mere at bestille, end der tilkommer ham i Forhold til hans Gage (R. Jensen: Hør!). Det vilde være besynderligt, om vi, naar vi her havde gjort os Umage for at begrænse Lønningerne og give i